

סדר תפלות

תהילים, פיטום הקטורת, אבינו מלכינו וקבלת עומ"ש

ליום תפלה והתעוררות עולמית

שהוכרזה ע"י רבותינו הגאון"צ כ"ק מרן הגאב"ד והביד"צ שליט"א

והרבנים הגאון"צ מאורי ומנהיגי יהדות הגולה שליט"א

ער"ח ניסן תש"פ

פרקי תהלים

קנא שיר למעלות, אשא עיני אל הקרים, מאין
יבא עזרי: עזרי מעם יי, עשה שמים
וארץ: אל יתן למוט רגלך, אל ינום שמך: הנה
לא ינום, ולא ישן, שומר ישראל: יי שמך, יי
צלך על נד ימינך: ויומם השמש לא נכבה, וירח
בצלך: יי שמך מכל רע, ישמר את נפשך: יי
ישמר צאתך, ובואך, מעתה ועד עולם:

קל שיר המעלות ממעמקים קראתך יי: אידני
שמעה בקולי תהינה אזניך קשבות
לקול תחנוני: אם עונות תשמר יה אידני מי
יעמד: כי עמד הסליחה למען תנא: קויתי יי
קויתך נפשי ולדברך הוהלתי: נפשי לאידני
משמרים לבקר שמרים לבקר: יחד ישראל אל
יי כי עם יי החסד והרבה עמו פדות: והוא
יפדה את ישראל מכל עונותיו:

קמב משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה: קולי
אל יי אזעק קולי אל יי אתחנן:
אשפך לפני שחי צרתי לפני אניד: בהתעטף
עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארץ זו אחלך
טמנו פח לי: הביט ימין וראה ואין לי מביר
אבד מנום ממני אין דורש לנפשי: ועקתי אליך
יי אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ חיים:
הקשיבה אל רנתי כי דלותי מאד הצילני מרדפי
כי אמצו ממני: הוציאה ממסגר נפשי לחודות
את שמך בי וכתרו צדיקים בי תגמל עלי:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים
מיי. מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם יפלטם מרשעים ויזיעם כי חסו בו:

באברתו יסך לך, ותחת בנפיו תחסה, צנה
וסחרה, אמתו: לא תירא מפחד לילה, מחץ
יעוף יומם: מדבר באפל יחלך, מקטב ישוד,
צחרים: ופל מצדך אלף, ורכבה מימינך, אליך
לא יגש: רק בעיניך תביט, ושלמת רשעים

ב למנצח מזמור לדוד: יענך יי ביום צרה ישגבך
שם אלהי יעקב: ישלח עזך מקדש
ומציון יסעך: וזכר כל מנחתך ועולתך ידשנה
סלה: יתן לך כל ברכך וכל עצתך ימלא: גרנה
בישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא יי כל
משאלותיך: עתה ידעתי כי הושיע יי משיחו יענהו
משמי קדשו בגברות ישע ימינו: אלה ברכב ואלה
בסוסים ואנחנו בשם יי אלהינו נפיר: המה פרעו
ונפלו ואנחנו קמנו ונתעורר: יי הושיעה המלך יעננו
ביום קראנו:

מא למנצח מזמור לדוד: אשרי משכיל אל דל
ביום רעה ימלטהו יי: יי ישמרהו
ויחינו ואשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו: יי
יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו:
אני אמרתי יי חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך:
אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: ואם
בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ
ידבר: יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי יחשבו רעה
לי: דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף
לקום: גם איש שלומי אשר במחתי בו אוכל
לחמי הגדיל עלי עקב: ואתה יי חנני והקימני
ואשלמה להם: בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא
יריע אויבי עלי: ואני בתמי תמכת בי ותציבני
לפניך לעולם: ברוך יי אלהי ישראל מחעולם
ועד העולם אמן ואמן:

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו
בוננה עלינו, ומעשה ידינו בוננהו:
ישב בסתר עליון, בצל שדי יתלונן: אמר
ליהוה, מחסי ומצודתי, אלהי אבטח
בו: כי הוא יצילך מפח יקוש, מדבר הוות:

תראה: כי אתה יהוה מחסי, עליון שמת מעונך:
לא תאנה אליך רעה, ונגע לא יקרב באהלך:
כי מלאכיו יצוה לך, לשמרך בכל דרכיך: על
פנים ישאונך, פן תגף, באבן רגלך: על שחר,

ופתן, תדרך, תרמס, כפיר, ותנין: כי כי חשק,
ואפלהו, אשגבהו, כי ידע שמי: וקראני
ואענהו, עמו אנכי, בצרה, אחלצהו, ואכבדהו:
אך ימים אשביעהו, ואראהו בישועתי:

סדר אמירת מעשה הקטרת

אתה הוא יי אלהינו, שהקטירו אבותינו לפניך את
קטרת הסמים, בזמן שפית המקדש היה קיים,
באשר צוית אותם על ידי משה נביאך, בכתוב
בתורתך:

ויאמר יי אל משה קח לך סמים נטף ו
ושחלת וחלבנה סמים ולבנה ובה
בד בבר יהיה: ועשית אתה קטרת רוקח
מעשה רוקח ממלח טחור קדש: ושחקה
ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת
באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש
קדשים תהיה להם: ונאמר, והקטיר עליו
אחרן קטרת סמים בבקר בבקר בחיטיבו
את הנרת וקטירנה: ובהעלת אחרן את
הנרת בין הערבים וקטירנה קטרת תמיד
לפני יי לדורותיהם:

תנו רבנן, פטום הקטרת ביצר, שלש מאות
וששים ושמנה מנים היו בה. שלש מאות
וששים וחמשה במנין ימות החמה, מנה לכל
יום, פרס בשחרית, ופרס בין הערבים, ושלשה
מנים יתרים, שמהם מכנים כהן גדול מלא
חפניו ביום הכפורים, ומחזירין למכתשת בערב
יום הכפורים, ושוחקן יפה יפה כדי לקיים מצות
דקה מן הדקה, ואחד עשר סמנים היו בה.
ואלו הן, א הצרי, ב והצפרן, ג החלבנה,
ד והלבונה, משקל שבעים שבעים מנה, ה מור,
ו וקציעה, ז שבלת גרד, ח וכרפם, משקל ששה
עשר ששה עשר מנה, ט הקשט שנים עשר,
י וקלופה שלשה, יא וקנמון תשעה. בורית

ברשינה תשעה קבין, יין קפריסין סאין תלתא
וקבין תלתא, ואם לא מצא יין קפריסין מביא
חמר חורין עתיק, מלח סדומית רבע. מעלה
עשן, כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר, אף
כפת תירדן כל שהוא, ואם נתן כהן דבש
פסלה, ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה:
רבן שמעון בן גמליאל אומר, הצרי אינו אלא שרף
הנוסף מעצי הקטף, ברית ברשינה למה היא
באה, כדי ליפות בה את הצפרן, כדי שתהא נאה.
יין קפריסין למה הוא בא, כדי לשרות בו את הצפרן
כדי שתהא עזה, והלא מי רגלים יפין לה, אלא
שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

תניא, רבי נתן אומר, כשהוא שוחק, אומר,
הדק היטב, היטב הדק, מפני שהקול
יפה לבשרים, פטמה לחצאין, כשרה. לשליש
ולרביע, לא שמענו. אמר רבי יהודה, זה הכלל,
אם במדתה כשרה לחצאין. ואם חסר אחת מכל
סמניה חייב מיתה:

תניא, בר קפרא אומר, אחת לששים או לשבעים
שנה היתה באה של שירים לחצאין. ועוד
תני בר קפרא, אלו היה נותן בה קרמוב של דבש,
אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה, ולמה אין מערבין
בה דבש, מפני שהתורה אמרה, כי כל שאר וכל
דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי:

יי צבאות עמנו, משגב לנו אלהי יעקב סלה: ^{ב"פ}

יי צבאות, אשרי אדם במח בך: ^{ב"פ}

יי הושיעה, המלך יענו ביום קראנו: ^{ב"פ}

אתה סתר לי מצר תצרני, רני פלט תסובבני סלה: ^{ב"פ}
וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם וכשנים
קדמוניות:

אָנא, בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה: אב"ג ית"ן
 קַבֵּל רֶנֶת עֲמֻךְ, שְׁגִבְנוּ, מְהֵרָה, נוֹרָא: קר"ע שט"ן
 נָא גְבוּר, דּוֹרְשֵׁי יְחִוּדְךָ, בְּכַבֵּת שְׁמֵרָם: גנ"ד יכ"ש
 בְּרַכְּם מְהֵרָם, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ, תִּמְדִּי גְמֻלָּם: במ"ר צת"ג
 חֲסִין קְדוּשָׁה, בְּרוּב טוֹבָה, נָחַל עֲדָתְךָ: חק"ב מנ"ע
 יְחִיד, גָּאֵה, לַעֲמֻךְ פִּנְה, זֹכְרֵי קִנְיָנְךָ: יג"ל פו"ק
 שְׁוֹעֲתֵנוּ קַבֵּל, וְשִׁמְעֵ צַעֲקָתֵנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲלָמוֹת: שק"ו צי"ת
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, גְּדֹלֵי לִפְנֵי כֹסֵא כְבוֹדְךָ,
 אֲשֶׁר מִדַּת הַדִּין מְתוּחָה עָלֵינוּ
 בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ. וּבֵאֵנוּ לְחַלּוֹת אֶת פָּנֶיךָ שְׁתַּעֲצֹר
 הַמִּגְפָּה וְהַמִּשְׁחִית מֵעָלֵינוּ. וְלֹא תִתֵּן
 הַמִּשְׁחִית לָבֵא אֶל בְּתִינוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ
 וְעַל טַפְּנוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 עֲמֻךְ. וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפִּלָּתֵנוּ.
 בָּעֲנֵן שְׁנֵאמַר, תַּבּוֹן תַּפִּלָּתִי קְטָרֶת לִפְנֶיךָ
 מִשְׁאֵת כַּפֵּי מִנְחַת עָרֵב. וּכְמוֹ שֶׁקִּבַּלְתָּ
 קְטָרֶת חֲסָמִים שֶׁהִקְטִיר לִפְנֶיךָ אַחֲרֵן הַבֵּהן
 בְּאֲשֶׁר יִחַל הַנֶּגֶף בָּעָם, שְׁנֵאמַר, וַיַּעֲמֹד
 בֵּין הַמָּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמִּגְפָּה.

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. חֲטֵאֵנוּ לִפְנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. אֵין לָנוּ מַלְךְ אֱלֹה אֶתָּה:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֻךְ:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. בָּרַךְ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. בִּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. בִּטֵּל מִחֻשְׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. הִפֵּר עֲצַת אֲבִינֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. בִּלְעֵה כָּל צָר וּמַשְׁטֵין מֵעָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. סַתֵּם פִּיּוֹת מַשְׁטֵינֵינוּ וּמִקְטָרֵינֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. בִּלְעֵה דָבָר וְחָרֵב וְרָעַב וְשָׁבִי
 וּמִשְׁחִית וְעוֹן וְשֹׂמֵד מִבְּנֵי בְרִיתְךָ:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. מִנַּע מִגְפָּה מִנַּחֲלָתְךָ:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. סִלַּח וּמַחֵל לָכֵל עֲוֹנוֹתֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ
 מִיְּגֹד עֵינֶיךָ:

וְכֵן בְּדוֹד, וַיְכַן שָׁם דּוֹד מְזֻבָּח לֵי וַיַּעַל
 עֲלוֹת וּשְׁלָמִים וַיַּעֲתֵר יי לְאָרֶץ וַתַּעֲצֹר
 הַמִּגְפָּה מֵעַל יִשְׂרָאֵל: כִּי אֶתָּה אָבִינוּ וְלָךְ
 תִּלְוִיזוֹת עֵינֵינוּ: רַפָּאֵנוּ יי וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ
 וְנִשְׁעָה כִּי תִחַלְתֵּנוּ אֶתָּה: שְׁכֵן כְּתוּב
 בְּתוֹרָתְךָ, וְהִסִּיר יי מִמֶּךָ כָּל חֲלֵי וְכָל
 מַדְוֵי מַצָּרִים הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעָתָ לֹא יִשְׁיָמָם
 בָּךְ וְנִתְּנָם בְּכָל שְׁנֵאִיךָ: לֵי הִישׁוּעָה עַל
 עֲמֻךְ בְּרַכְתָּךְ סִלָּה. וְנֵאמַר, וְשַׁחַט אֶתָּה
 עַל יָרֵךְ הַמְּזֻבָּח צַפְנָה לִפְנֵי יי וְזָרְקוּ בְּנֵי
 אַחֲרָן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמָם עַל הַמְּזֻבָּח סָבִיב:

וַיְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּעֲלֶה אֲמִירַת הַקְּטָרֶת
 הַזֹּאת לְרִיחַ נִיחֹחַ לִפְנֵי כֹסֵא כְבוֹדְךָ,
 וַיִּחַשֵּׁב בְּאֵלֵינוּ בְּנֵינוּ כָּל חַפְזוֹת הַרְמוּזוֹת
 בְּסִמְכֵינוּ הַקְּטָרֶת עַל דַּעַת הָאֵר"י הַקְּדוֹשׁ
 זְכוֹר לְטוֹב, וְעַל דַּעַת כָּל הַצַּדִּיקִים
 וְהַחֲסִידִים שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר, אֲמֵן סִלָּה וָעֶד:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. מַחֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל שְׁטָרֵי
 חוֹבוֹתֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. הַחֲזִירֵנוּ בְּתִשּׁוּבָה שְׁלָמָה
 לִפְנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלָמָה לְחוּלֵי
 עַמֶּךָ:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. קַרְע, רַע גֹּזֵר דִּינֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. זְכַרְנוּ בְּזַפְרוֹן טוֹב לִפְנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. זְכַרְנוּ לְחַיִּים טוֹבִים:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. זְכַרְנוּ לְגֵאֲלָה וַיִּשׁוּעָה:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. זְכַרְנוּ לְפִרְנָסָה וּכְלִפְלָה:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. זְכַרְנוּ לְזֻכִּיּוֹת:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. זְכַרְנוּ לְסִלְיָהּ וּמַחֲיָהּ:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. הַצְמַח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקִרְוֵב:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ. הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עֲמֻךְ:

אָבינו מִלְכֵּנוּ. הָרַם קֶרֶן מְשִׁיחָה;
 קִדְּשָׁה;
 אָבינו מִלְכֵּנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחוּדָה;
 אָבינו מִלְכֵּנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאִי בָּאֵשׁ וּבַמִּים
 עַל קְדוּשׁ שְׁמָהּ;
 אָבינו מִלְכֵּנוּ. נָקוּם נִקְמַת דָּם עֲבָרֶיהָ הַשְׁפּוּה;
 אָבינו מִלְכֵּנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַנָּה אִם לֹא לְמַעַנֵּנוּ;
 אָבינו מִלְכֵּנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַנָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ;
 אָבינו מִלְכֵּנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיהָ הָרַבִּים;
 אָבינו מִלְכֵּנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָהּ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר
 וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ;
 אָבינו מִלְכֵּנוּ. חַנּוּנוּ וְעֲנֻנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים
 עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ;

אָבינו מִלְכֵּנוּ. הָרַם קֶרֶן מְשִׁיחָה;
 אָבינו מִלְכֵּנוּ. מִלֵּא יְדִינוּ מִבְּרֻכּוּתֶיהָ;
 אָבינו מִלְכֵּנוּ. מִלֵּא אֲסָמִינוּ שְׁבָע;
 אָבינו מִלְכֵּנוּ. שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ;
 אָבינו מִלְכֵּנוּ. קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת
 תַּפִּלָּתֵנוּ;
 אָבינו מִלְכֵּנוּ. פָּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפִּלָּתֵנוּ;
 אָבינו מִלְכֵּנוּ. זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ;
 אָבינו מִלְכֵּנוּ. נָא אַל תִּשְׁכַּח רִיקָם מִלִּפְנֵיהֶ;
 אָבינו מִלְכֵּנוּ. תִּהְיָ הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת
 רַחֲמִים וְעַת רָצוֹן מִלִּפְנֵיהֶ;
 אָבינו מִלְכֵּנוּ. חַמֵּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּנוּ;

אֲחִינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל. הִנָּתוּנִים בַּצָּרָה וּבַשְּׁבִיָּה. הָעוֹמְדִים בֵּין
 בָּיִם וּבֵין בִּיבָשָׁה. הַמְּקוֹם יְרַחֵם עָלֵיהֶם וְיוֹצִיאֵם מִצָּרָה לְרוּחָה.
 וּמֵאֶפְלָה לְאוֹרָה. וּמִשְׁעָבוֹד לְגֵאֻלָּה. הַשְׁתָּא בַּעֲגָלָא וּבְזִמְן קָרִיב.
 וְנֹאמַר אָמֵן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: בלחשׁ:

יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: ד' פעמים:

יְיָ מַלְכֵּנוּ, יְיָ מַלְכֵּנוּ, יְיָ יְמַלֵּךְ לְעוֹלָם וָעֶד: ב' פעמים:

נא לשמור על קדושת הדף שלא יבא לידי בזיון ולהביאו לגניזה

ויהי"ר שיתקבלו תפילותינו לרחמים ולרצון לפני אדון כל להוושע בדבר ישועה ורחמים,
 וישראל נושע בה' תשועת עולמים בביאת גוא"צ בב"א